

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-3 У. 21158/10
Дана 30.11.2012. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу судија: Сузана Гудураш, председник већа, Гордана Сукновић Бојација и др Владан Станојев, чланови већа, уз учешће судског саветника Наташе Малинић, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ул. ... бр. ..., кога заступа Предраг Загорчић, адвокат из Новог Сада, ул. Павла Симића бр. 2/1, ради поништаја решења туженог МИНИСТАРСТВА ФИНАНСИЈА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, број: 401-00-1354/2008-09-1 од 19.03.2010. године, у предмету инспекцијске контроле, у нејавној седници већа, одржаној дана 30.11.2012. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија РС, Сектора буџетске инспекције и ревизије, бр. 401-00-1354/2008-09 од 15.10.2009. године, а којим је наложено тужиоцу да, ради отклањања неправилности утврђених у поступку контроле, предузме следеће: да на рачун извршења буџета Републике Србије уплати средства у укупном износу од 41.381.171,88 динара, која се односе на: више обрачунате и исплаћене плате запослених у периоду од 01.01.2007. - 30.11.2008. године у износу од 22.316.431,55 динара, супротно одредбама члана 8. Закона о

платама у државним органима и јавним службама („Службени гласник РС“, бр. 34/01) и члана 2. став 1. тачка 8. и члана 3. став 1. тачка 7. Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама („Службени гласник РС“, бр. 44/01,15/02...54/08); исплаћена увећања плата запослених (стимулације) у периоду од 01.01.2007. - 30.11.2008. године у износу од 10.990.533,65 динара на терет буџета Републике Србије, супротно одредбама члана 12. Закона о платама у државним органима и јавним службама и ненаменски утрошена буџетска средства у периоду од 01.01.2007. - 31.12.2007. године у износу од 8.074.206,68 динара, супротно одредбама члана 35. Закона о буџетском систему („Службени гласник РС“, бр. 9/02... 86/06).

У тужби поднетој Управном суду дана 21.04.2010. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Наводи да су паушални наводи образложења оспореног решења у делу који се односи на то да се део исплаћених стимулација може покрити дознакама из буџета кроз исплаћене прековремене сате, односно да се износ исплаћених стимулација може умањити за признате прековремене сате, јер су то наводно „исплате које су извршене по два разлитича правна основа“ и указује да је контрадикторан са напред наведеним и навод туженог да је тужилац пренео на рачун буџета износ од 2.560.887,41 динара. Истиче да и у првостепеном и у другостепеном поступку постоји очигледна погрешка у самом рачунању, односно да је укупан износ средстава која тужилац треба да уплати на рачун буџета потпуно нетачно обрачунат. Указује да је тужилац ово истицао и у жалби изјављеној против првостепеног решења, али да тужени ове наводе жалбе није ценио. Сматра да је неоснована тврдња туженог да је тужилац ненаменски трошио средства и да у управном поступку то није доказано. Предлаже да суд уважи тужбу, поништи оспорено решење и обавезе туженог да тужиоцу накнади трошкове спора у износу од 6.000,00 динара, увећено за износ судске таксе за тужбу и одлуку, у року од 15 дана од дана превноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Тужени орган је у одговору на тужбу, остао при разлозима из образложења оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Након разматрања списка предмета, навода тужбе и одговора на тужбу, Управни суд је оценио да тужба није основана.

По оцени Управног суда, правилно је тужени орган одбио жалбу тужиоца, исправно налазећи да је првостепени поступак правилно спроведен и првостепено решење у свему правилно и на закону засновано.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је Министарство финансија Републике Србије, Сектор буџетске инспекције и ревизије, извршило контролу материјално-финансијског пословања, законитог коришћења буџетских средстава код СНП из Новог Сада, за период од 01.01.2007. - 30.11.2008. године, о чему је сачињен записник бр. 401-00-1354/2008-09 од 14.04.2009. године, који је саставни део списка предмета и основ за доношење првостепеног решења, а саставни део записника чини збирни преглед (прилог 5 и 6 рекапитулација разлике између исплаћених плата и плата обрачунатих по закључку буџетског инспектора). Стручна служба тужиоца сачинила је у току контроле табеларне приказе исплаћених износа плата – по основу увећаних коефицијената, а према одлукама управника СНП. Контролом је утврђено да коефицијенти наведени у одлукама тужиоца нису у складу са коефицијентима које је утврдила Влада Републике Србије својом Уредбом о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама. Наиме, утврђено је да је тужилац исплатио више од права на зараду коју омогућава Закон о платама у државним органима и јавним службама, чиме је поступљено супротно одредбама члана 8. Закона о платама у државним органима и јавним службама („Службени гласник РС“, бр. 34/01), одредбама члана 2. став 1. тачка 8. и члана 3. став 1. тачка 7. Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама и одредбама члана 36. став 3. Закона о буџетском систему. Упоређењем стварно утврђених износа буџетских средстава за одређене намене у оквиру текућих расхода са износима исказаним у финансијском плану тужиоца за 2007. годину, утврђено је да је тужилац извршио прекорачење у трошењу средстава, чији је преглед дат у табели на страни 4. првостепеног решења и који укупно износ 8.074.206,68 динара.

Одредбом члана 8. став 1. Закона о платама у државним органима и јавним службама („Службени гласник РС“, бр. 34/01), прописано је да се коефицијенти за обрачун и исплату плата именованих и постављених лица и запослених из члана 1. тачка 1. 3., 4. и 5. овог Закона утврђују актом владе, а ставом 2. истог члана прописано је да се актом владе из става 1. овог члана, запослени разврставају у платне разреде, према звањима, занимањима или пословима.

Имајући у виду утврђене чињенице, по оцени овог суда, правилан је закључак туженог органа да је првостепени орган правилно нашао да је тужилац у конкретном случају поступио супротно одредбама члана 8. Закона о платама у државним органима и јавним службама, одредбама члана 2. став 1. тачка 8. и члана 3. став 1. и 7. Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама и одредбама члана 36. став 3. Закона у буџетском систему, те да је стога правилно првостепени орган наложио тужиоцу да на рачун извршења буџета Републике Србије уплати утврђени износ. Стога је правилно тужени орган одбио жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења.

Супротно наводима тужбе, тужени орган је ценио наводе жалбе, које тужилац понавља и у тужби и за исте је дао правилне разлоге, које у свему прихвата и овај суд.

Образложење оспореног решења садржи утврђено чињенично стање, правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву, односно у свему је у складу са одредбом члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/2010), па су неосновани наводи тужбе који се свode на тврдњу да је образложење оспореног решења контрадикторно.

Суд је ценио и остале наводе изнете у тужби, али, имајући у виду напред изнето, налази да су исти без утицаја на другачију одлуку у овој управној ствари.

Тужилац није навео ниједну нову околност, нити пружио нови доказ који није цењен у до сада спроведеном управном поступку, а који би могао бити од утицаја на одлуку у овој управној ствари.

Суд је решио управни спор без одржавања усмене расправе, ценећи да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, с обзиром да је чињенично стање утврђено у управном поступку довољно за доношење одлуке, у смислу одредбе члана 33. став 2. и 3. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09) .

На основу изнетог, ценећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), одлучио као у ставу 1. диспозитива пресуде.

Имајући у виду да је тужба одбијена, овај суд је, применом одредби члана 67. и члана 74. Закона о управним споровима и сходном применом одредбе члана 153. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11), одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова управном спора.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 30. новембра 2012. године, III-3 У. 21158/10

Записничар
Наташа Малинић,с.р.

Председник већа-судија
Сузана Гудураш,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

АБ